

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2995/2020
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Зекљевић, адвокат из ..., против туженог ЈКП Градско саобраћајно предузеће Београд, ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3240/19 од 22.05.2020. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3240/19 од 22.05.2020. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 339/18 од 10.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и поништено решење туженог од 11.05.2015. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 03.10.2002. године са свим пратећим анексима као незаконито. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3240/19 од 22.05.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражио да се поништи решење туженог од 11.05.2015. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 03.10.2002. године са свим пратећим анексима. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде тако што је одбијен као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка у смислу члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог. Према уговору о раду од 03.10.2002. године, тужилац је засновао радни однос код туженог на неодређено време на пословима ... у погону РЈ за Након тога, тужилац је са туженим закључио низ пратећих анекса уговора о раду. Дана 10.01.2015. године

дошло је до квара на аутобусу туженог, након чега је теренски мајстор прегледао возило, констатовао квар на полуосовини возила, констатовао да возило не може самостално да се креће, због чега је позвана шлеп служба којом приликом су дошли возач, овде тужилац и сувозач. Упозорењем о постојању разлога за отказ од 05.02.2015. године тужилац је упозорен да је учинио повреду радне обавезе – несавесно и немарно извршење радне обавезе – несавесно или неквалитетно или неблаговремено обављање радних послова или поступање противно прописима и правилима и то тако што је док је управљао вучним возилом и вршио вучу неисправног аутобуса, прекорачио прописану брзину кретања од 30 км/час, у појединим моментима је возио 50 км/час иако је после упозорења возача вучног возила да аутобус може да блокира био дужан да брзину смањи на минимум и повећа пажњу. Тужилац се изјаснио на наведено упозорење. Према решењу о отказу уговора о раду тужиоцу је отказан уговор о раду са пратећим анексима јер је 10.01.2015. године када је теретним вучним возилом вршио вучу неисправног зглобног аутобуса прекорачио прописану брзину, није обратио пажњу на вучни воз за који је одговоран, на звучни сигнал, није користио свој леви ретровизор и није уочио светлосну сигнализацију којом га је возач ББ упозоравао на проблеме у вучи што је за последицу имало запаљење аутобуса. Према извештају комисије техничком директору за аутобуски подсистем, закачење точка је условило закачење кочног диска точка, укљештење између кочних плочица, развијање велике температуре приликом вуче возила, паљење гуме и касније настале последице, да је енергија трења која се развила у току вуче возила била довољна да изазове паљење гуме и од гуме касније паљење оба возила, да Комисија сматра да возило није припремљено за вучу, да је возач вучног возила више пута прекорачио дозвољену брзину и да није показао посебну пажњу према комплетном вучном возилу за који је одговоран. Према дијаграму брзине произлази да је тужилац приликом вуче наведеног аутобуса у времену од 1,30 до 01,58 часова две трећине пута возио брже од дозвољене брзине односно више пута је прекорачио дозвољену брзину.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужилац прекорачио брзину кретања у више наврата због конфигурације терена и масе вучног воза и оценио да спорадично прекорачење брзине није у директној узрочно-последичној вези са паљењем вученог возила, већ да је у конкретном случају у питању пропуст теренског мајстора који није скинуо полуосовину вученог возила, односно није утврдио прави квар левајача точка вученог возила и обезбедио безбедно шлепање. Због оцене да до пожара није дошло кривицом тужиоца већ због трења између делова задњег левог точка и осовине и као последица вучења неисправног возила, усвојио је тужбени захтев и поништио решење туженог.

По оцени другостепеног суда, тужилац је радећи на пословима као возач теретног возила био упознат са Правилником о поступку вуче возила у ГСП Београд, као и чињеницом да је одговоран за вучни воз. Иако је знао да се ради о аутобусу који се критичном приликом покварио, а који је нископодно возило произведено 2013. године и који поседује аутоматски мењач, због чега не сме да се вуче брзином већом од 30 км/час, морао је обратити више пажње да не би дошло до оштећења возила. У конкретном случају то није урадио иако му је возач аутобуса саопштио да вучно возило блокира и да постоји проблем са њим. Без обзира на дато упозорење тужилац није користио леви ретровизор, није обраћао пажњу на звучну и светлосну сигнализацију којом га је возач зглобног аутобуса упозоравао на проблеме у вучи, већ је наставио да вози прекорачујући дозвољену брзину. Како је на тај начин учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, преиначио је првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца.

Основано се у ревизији указује да је другостепена пресуда захваћена битном повредом из члана 374. став 1. ЗПП учињена пред другостепеним судом јер је другостепени суд без отварања расправе на другачији начин оценио изведене доказе.

Према члану 383. став 1. ЗПП, другостепени суд одлучује о жалби по правилу без расправе. Према члану 394. истог закона другостепени суд ће пресудом преиначити првостепену пресуду ако је на основу расправе утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди (став 1); ако је првостепени суд погрешно оценио исправе или посредно изведене доказе, а одлука првостепеног суда је заснована искључиво на тим доказима (став 2); ако је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда (став 3); ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено али да је првостепени суд погрешно применио материјално право (став 4).

Да би преиначио пресуду, другостепени суд не може да изврши другачију оцену доказа изведених пред првостепеним судом, јер ако не прихвати оцену тих доказа извршену од стране првостепеног суда и сматра да је због тога чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено, другостепеном суду стоји на располагању могућност да сам одржи расправу и понови већ изведене доказе. У овом случају другостепени суд то није учинио, већ је извршио оцену изведених доказа на другачији начин и одбио тужбени захтев. Наведено произилази из чињенице да се чињенично стање нижестепених одлука разликује у погледу одговорности (кривице) тужиоца за повреду радне обавезе која му је стављена на терет. На тај начин другостепени суд је учинио битну повреду из члана 374. став 1. ЗПП у вези члана 394. ЗПП која представља ревизијски разлог из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Због тога је побијана другостепена пресуда укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку другостепени суд ће пошто отклони учињену повреду, имати у виду околности које су стављене на терет тужиоцу у упозорењу о постојању разлога за отказ и у решењу о отказу и на поуздан начин утврдити чињенице од којих зависи оцена понашања запосленог које му је стављено на терет од стране послодавца као разлог за отказ, односно о одговорности тужиоца за повреду радне обавезе која му је стављена на терет.

На основу члана 415. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић